

Y Ffordd o Fyw

Rhagarweiniad

Mae'r Gymuned Aidan a Hilda yn gorff o Gristnogion sy'n dymuno byw o ddifrif fel disgyblion Iesu Grist, ac i fynegi hyn mewn ffordd unigryw sy'n tynnu ysbrydoliaeth o fywydau Sant Aidan, Santes Hilda a seintiau Celtaidd eraill. Mae aelodau o'r Gymuned yn cydrannu'r gred fod Duw yn ein galw ni unwaith eto i'r ansawdd bywyd ac ymrwymiad a amlygwyd ym mywydau'r Cristnogion hyn a oedd mor effeithiol yn eu tystiolaeth.

Mae'r Gymuned Aidan a Hilda yn cynnig Ffordd o Fyw sy'n gyfanfydol ac yn gyfoesol. Mae'n tynnu ei hysbrydoliaeth oddi wrth lawer o ffynonellau, gan gynnwys Tadau a Mamau'r Anialwch a Cheltaidd. Er gafodd eu hysbrydolrwydd ei lleoli mewn manau a chyfnodau penodol y maent yn perthyn i bobman a phob cyfnod. Mae'r Ffordd o Fyw hefyd yn ein galw i fod yn bresennol i Grist yn ein gwlad a'n diwylliant ein hunain. Am y rheswm hwn mae dilynwyr y Ffordd o Fyw hefyd yn chwilio am ffynonellau o ysbrydoliaeth o fewn eu gwlad eu hunain. Gall grwpiau o aelodau mewn gwlad ychwanegu nawddsant i deitl eu cangen o'r Gymuned.

Cyffredinol

Yn yr un modd â llawer o gymunedau o fewn Cristnogaeth mae gennym dair adduned. Symlwrwydd, purdeb ac ufudd-dod yw'r rhain, yr ydym yn eu deall fel egwyddorion sy'n rhoi bywyd, nid rheolau, i'n helpu i garu Duw a'r holl greadigaeth yn galonnog.

- Mae *Symlwrwydd* yn golygu fod ein bod yn barod i fod naill ai'n gyfoethog neu'n dlawd er mwyn Duw yn unol â chyfeiriad Duw. Rydym yn gwrthsefyll y demtasiwn i fod yn farus neu feddiannol, ac ni fyddwn yn trin pobl neu'r Cread ar gyfer ein dibenion ein hunain. Rydym yn feiddgar wrth ddefnyddio'r holl sydd gennym ar gyfer Duw heb ofn o'r posiblirwydd o fod mewn tloidi.
- Mae *Purdeb* yn golygu fod ein bod o ddifrif, nid yn rhanedig, mewn perthnasau. Mae'n golygu derbyn a rhoi ein holl gyfan at Dduw, gan gynnwys ein rhywioldeb. Rydym yn caru pawb fel y mae Crist yn ein gorchymyn, ond dylid mynegi emosiynau penodol ac agosatrwydd perthnasau rhywiol mewn cyd-destun priodasol yn unig. Bydd rhai yn cael rhodd o briodas, mae rhai rhodd i ymgadw'n ddibriod, a bydd rhai yn cael ras i barhau taith heb wybod eto. Dylai pawb dderbyn yr un parch a dylid llawenhau ynddynt hwy. Rydym yn parchu pob unigolyn fel rhywun sy'n perthyn i Dduw, ac rydym ar gael iddynt mewn ffordd haelionus a gonest.
- Mae *Ufudd-dod* yn golygu rhoi ein cyfan gwbl i Dduw gyda llawenydd. Gwraidd ufudd-dod yw gwrando'n astud. Rydym yn cyflawni ein hunain i'r mwyaf pan fyddwn yn meithrin proses o ddirnadaeth ar y cyd; mae hyn yn ein galluogi i gydnabod bod gan rhai dawn garismataidd neu sefydliadol mewn rolau penodol, ac rydym yn gweithio gyda hwy er lles y daioni cyffredin. Rydym yn parchu pob unigolyn a'i rôl, ac yn ymwneud â hwy fel organ mewn corff dynol sy'n perthyn i bob organ arall (1 Corinthiaid 12).

Penodol

CYFEILLION YR ENAID: Cadarnhaodd a defnyddiodd yr eglwys Geltaidd weinidogaeth y cyfaill *Anamchara* neu enaid. Dylai gyfaill yr enaid fod yn Gristion aeddfed sydd mewn cydymdeimlad ag amcanion y Gymuned. Nid oes angen iddo/iddi berthyn i Gymuned Aidan a Hilda ond yn amlwg, mae'n fanteisiol os ydynt yn aelod. Bydd gan bob aelod o'r Gymuned eu cyfaill enaid i weithio gyda hwy i ddatblygu Ffordd o Fyw sy'n addas iddynt yn bersonol. Mae'r Ffordd yn ymwneud â deg maes canlynol o'r bywyd, a adolygir ar gyfnodau a gytunwyd.

1. Dysgu Gydol Oes

Mae darllen y Beibl yn ddyddiol yn ganolog i'r ffordd hon o fyw. Yn ogystal, rydym yn astudio hanes yr Eglwys Geltaidd, gan ddod yn gyfarwydd â seintiau megis Aidan, Brigid, Caedmon, Columba, Cuthbert, Dafydd, Hilda, Illtyd, Ninian, Oswallt a Padrig. Rydym yn cofio eu Gwyliau ac yn eu hystyried fel cyfeillion ar hyd ein siwrne o ffydd. Rydym hefyd yn cadw mewn cof eu cysylltiadau cryf gyda Thadau'r Anialwch ac Eglwys y Dwyrain, ac yn dymuno tynnu nhw i mewn i'n maes astudiaethau. Mae'n hanfodol nad yw astudio yn cael ei weld fel ymarfer academaidd yn unig. Nid er mwyn astudio fel prawf academaidd yn ei hun yw y mae popeth rydym yn ei ddysgu, ond er mwyn inni fyw drwy'r hyn yr ydym yn dysgu. Rydym yn annog yr arfer Celtaidd o ddysgu adnod y Beibl, a dysgu drwy ddefnyddio celfyddydau creadigol.

2. Y Daith Ysbrydol

'Cyfaill yr Enaid' yw ffrind gyda phwy yr ydym yn rhannu ein taith ysbrydol mewn ffordd agored. Rydym yn cwrdd â'n Cyfaill yr Enaid o leiaf ddwywaith y flwyddyn. Bydd ef/hi yn un sy'n gyfarwydd â Chymuned Aidan a Hilda ac yn ceisio dirnad ar y cyd â ni lle yr ydym ar y daith honno, yr hyn y mae'r Ysbryd yn ei wneud yn ein bywydau, a sut mae Duw yn ein harwain. Dylai Cyfaill yr Enaid barchu'r traddodiad sy'n perthyn inni. Felly, er enghraifft, bydd rhai yn gofyn am Gyfaill yr Enaid sy'n gyfarwydd â chyffesu'n ffurfiol a phenyd.

Mae'r Cyfaill yr Enaid yn rhoi canllawiau ar ddwy ddisgyblaeth y mae'r Gymuned yn ystyried yn bwysig:

- **Enciliadau rheolaidd.** Bydd canlyniad o'r gweithgareddau hyn yn dibynnu ar ffordd o fyw'r unigolyn ei hun, ond rydym yn annog diwrnodau rheolaidd a dreulir mewn tawelwch a myfyrdod, yn ogystal ag encil blynyddol.
- **Pererindod.** Pwrpas y pererindod yw troedio yn esgidiau Crist neu ei saint er mwyn cysylltu â'r nifer fawr o brofiadau cyfoethog sy'n ymwneud â'r gweithgaredd hwn. Mae pererindodau o'r fath yn ein tywys ni i ddefosiwn ddyfnach o'n Harglwydd Iesu ac yn ein hysbrydoli i genhadaeth. Mae'n bosibl bod Aelodau yn chwilio am gymunedau o weddi. Mae'r Gymuned yn argymhell bererindod i safleoedd sy'n rhan o'r traddodiad Cristnogol Celtaidd, megis Iona ac Ynys Metgawdd, yn ogystal â "mannau o atgyfodiad" newydd. Rho Cyfeillion yr Enaid arweiniad am wahanol dulliau o brofi pererindod.

3. Rhythm Gweddi, Gweithio ac Ail-greu bersonol

Gweddi: Rydym yn ymrwymo ein hunain i rhythm a disgyblaeth reolaidd o weddi feunyddiol. Os oes angen, gall Soul Friends gynnig arweiniad ynglŷn â hyn. Mae'r Gymuned yn cadarnhau ac yn annog defnyddio patrymau ac arferion gweddi rheolaidd, hen a newydd, ac mae hefyd yn darparu ei hadnoddau gweddi ei hun. Bydd ffyrdd o weddi yn amrywio yn ôl personoliaeth ac

amgylchiadau ond rydym hefyd yn cadarnhau ac yn annog archwilio pob math o weddi o fyfyrion distaw i ganmoliaeth ddatlu.

Gwaith: Croesawn waith yn rhodd gan Dduw. Dylai pob aelod ymgysylltu â gwaith, boed hynny yn rhan o weithgareddau dydd i ddydd neu'n gwaith cyflogedig. Hyd ag y mae modd, dylid osgoi gwaith sy'n cael ei ysgogi gan werthoedd sy'n gwrthdaro yn erbyn y Ffordd. Gyda gostyngedd rwydd, rydym yn derbyn yr hyn y mae Duw yn ei ddarparu ar ein cyfer. Os nad oes gennym gwaith, ac nad ydym yn pendant ynghylch ein maes gwaith eto, wedyn, ceisiwn gyngor gan ein Cyfaill Enaid. Nid ydym yn ymofyn i or-weithio, gan sefyll yn erbyn pob perswâd i wneud hyn, oherwydd y risg o ysbeilio ein hunain, eraill a'n Duw o'r amser dylem ei roi iddynt.

Gorffwys: Mae'r oriau gorffwys ac adloniant sy'n mor werthfawr â'r oriau gweiddio a gweithio. Mae'r Arglwydd Iesu yn ein hatgoffa mai 'Y Saboth a wnaethpwyd er mwyn dyn, ac nid dyn er mwyn y Saboth' (Marc 2:27). Hyd yn oed y cafwyd y tiroedd Saboth pob seithfed flwyddyn yn yr Ysgrythurau (Lefiticus 25:3-5). Adeiladwyd yr angen am orffwys i mewn i'r cread (Genesis 2:1-3). Dylid gwneud darpariaeth o'r math yma o orffwys, sy'n sanctaidd ac yn creadigol, fel rhan o Ffordd o Fyw personol pob aelod.

4. Bydd Gweddio am Dduw yn Byd Duw

Cyhoeddodd Iesu ddyfodiad teyrnas Dduw. Dysgodd i'w ddisgyblion weddio am iddo ddod ar y ddaear fel y mae yn y nefoedd. Rydym yn ymrwymo ein hunain i weddio am ddyfodiad rheol gyfiawn a thrugarog Duw yn y sefyllfaoedd a'r pryderon yr ydym yn dod ar eu traws, gan ddilyn esiampl Cuthbert ac eraill a "stormiodd byrth y nefoedd" â gweddi ddyfalbarhaol. Rydym yn deall, wrth inni wneud hynny, y byddwn weithiau'n dod ar draws gwrthwynebiad ac rydym yn cydnabod bodolaeth grymoedd ysbrydol drygioni (Ioan 12:31, Effesiaid 6:10 18). Mae gweddi yn ganolog i'w goresgyn. Nid ydym yn rhagamcanu ar y dimensiwn anweledig hwn bethau y mae angen i fodau dynol gymryd cyfrifoldeb amdanynt ond rydym yn ceisio dirnad y dylanwadau ysbrydol yn y gwaith. Mae gweddi o'r fath bob amser yn gysylltiedig â gweithredu cadarnhaol oherwydd ein nod yn y pen draw yw "goresgyn drygioni â da" (Rhufeiniaid 12:21).

5. Symlwydd o'n Ffordd o Fyw

Dymunwn fyw 'yn syml er mwyn i eraill wirioneddol fyw,' i osgoi unrhyw awgrym o farnu ein gilydd; bydd Duw yn gosod gofynion gwahanol ar bob un ohonom. Ein cyfrifoldeb rhanedig yw dod â'n incwm, ein cynilion, ein meddiannau, o flaen Duw (ac fel bo'n addas, gyda'n Cyfaill Enaid), gan ystyried ein bod yn stiwardiaid, nid perchenogion o'r pethau hyn, ac yn eu cynnig iddo yn ôl Ei ofyn.

Mae cael ffordd o fyw syml yn golygu gosod popeth o fewn prydferthwch syml y cread. Trefnir ein heiddo, ein gweithgareddau a'n perthnasau mewn ffordd sy'n rhyddhau'r ysbryd; cawn wared o'r rheiny su'n orlwytho neu'n annibennu'r ysbryd.

Ni cheisiwn fywyd o wrthodiad, gan ein bod yn gorfoleddu yn y pethau da y rhoddir Duw inni. Dylai'n dillad a'n dodrefn adlewyrchu nodweddion ein personoliaethau a roid gan Dduw. Y mae tymor i wledda ac yn dathlu, yn ogystal ag amser i ymprydio. Mae'n ymrwymiad yw i onestrwydd. Safwn yn erbyn dylanwad Mamon yn ein cymdeithas, trwy ein ffordd o fyw, ein lletygarwch, ein heiriolaeth, a thrwy cynnig rhoddion gyson a haelionus.

6. Gofal am y Cread

Rydym yn cadarnhau fod gread Duw yn beth da yn y bôn, ond wedi ei ysbeilio gan effeithiau pechod dynol a drygioni satanaidd. Felly, rydym yn parchu'r byd naturiol ac yn ymrwymo ein hunain i ofalu amdano ac yn ei adfer. Anelwn i fod yn ymwybodol yn ecolegol, i weddio dros

gread Duw a'i holl greaduriaid, ac yn sefyll yn erbyn popeth y buasai'n ceisio eu troseddu neu yn eu dinistrio. Rydym yn ystyried y cread yn sacrament sy'n adlewyrchu gogoniant Duw, ac yn ceisio cwrdd a Duw trwy ei gread, i'w fendithio, ac i'w dathlu.

7. Iachau Pobl a Chymunedau Ysgyriog

Rydym yn ymwrthod ysbryd o ymreolaeth hunan-gynhaliol, ac yn ymrwymo ein hunain i ffordd o fyw llawer mwy holistig, a oedd cryfder yr Eglwys Celtaidd. Rydym yn annog y weinidogaeth o iachâd Cristnogol. Nid dim ond gosod dwylo ar gleifion yn unig ac ym gweddio am eu hiachâd, ond rydym hefyd yn gosod dwylo ar bob darn o gread Duw i'w bendithio, ac yn cydnabod ei gyfanrwydd yng Nghrist. Ceisiwn dod yn fwy dynol byth wrth inni gynyddu yng Nghrist, ac yn credu 'y gwelir gogoniant Duw drwy fwy bywyd cyflawn' (Irenaeus)

8. Bod yn Agored i Ysbryd Duw

Rydym yn caniatáu Duw i fynd â ni lle bynnag y mae'r ysbryd yn mynnu, boed hynny gan awel mwyn neu wyntoedd cryfion. Cafodd y Cristnogion Celtaidd gymaint o ffydd mewn arweiniad yr Ysbryd, am iddynt fod yn barod i fynd ar fordaith yn llon mewn cwryglau bychain, yn mynd lle bynnag yr oedd y gwynt yn mynd â hwy.

Yn hanfodol yn hyn yw cadarnhad iawn o'r ddawn o broffwydoliaeth. Mae St. Paul yn ein hannog ni i gyd i ddefnyddio proffwydoliaeth (1 Corinthiaid 14:1). Rydym yn anrhydeddu'r ddawn yma, ac yn annog ei defnyddio mewn ffordd briodol ac addas.

Mae dysgu sut i wrando yn sgîl sydd bron wedi mynd ar goll, sydd yn cymryd blynyddoedd llawer i'w gael. Ceisiwn i feithrin distawrwydd mewnol sy'n cydnabod ac yn gosod lleisiau anghytûn ar wahân, i ymateb i anogaethau annisgwyl neu'n aflonyddol gan Dduw, i ehangu ein gorwelion, i ddatblygu 'llygad yr Eryr' ac yn gweld ac yn clywed Duw drwy ei gread.

9. Undod

Wrth inni astudio hanes yr Eglwys Celtaidd, darganfyddwn yr undod yr oedd gennym fel un gwerin Cristnogol o fewn un eglwys gyffredinol. Rydym mewn cywilydd cyson dros ein hymraniadau, ac yn edifarhau dros y rhwygau sydd wedi digwydd o'r Diwygiad Protestannaidd ymlaen. Ystyriwn ein cyd-Gristnogion nid fel dieithryn ond fel pererinion ynghyd, ac rydym yn anrhydeddu'r rheiny sydd ag arolygiaeth ym mhob eglwysi, yn beidio sôn am ein enwad ein hunain neu eraill. Rydym yn wrthod yn ein bywydau y pethau hyn sy'n achosi difrod i undod corff Crist, ac ni weithredwn ar wahân y pethau hyn medrai cael eu gwneud yn well ynghyd.

Roedd y eglwys Celtaidd yn hollol frodorol i'r pobl mewn ffordd nad yw'r eglwys wedi bod ers hynny. Roedd Aidan yn fyw ochr yn ochr gyda ei bobl ac yn gwrthod derbyn yr arferion a'r defodau a fuasai'n bellhau ei hun rhag y pobl ac yn ei wneud yn uwchraddol. Wnaeth yr eglwys Celtaidd anrhydeddu, ymddiried ac yn mynd yng nghyfeiriad y cymunedau dynol yr oedd hi'n gweithio yn eu plith. Rydym yn ceisio meithrin cydymddibyniad gyda phob un heblaw am bechod, i werthfawrogi popeth sy'n wirioneddol dynol ynddynt, ac i roi gorau i agweddau ac arferion sy'n codi rhwystrau rhwng yr eglwys a'r pobl.

We desire the healing of peoples divided by class, colour or creed and repent of our own part in these divisions.

Dymunwn weld iachâd pobl sy'n rhanedig gan ddsbarth, lliw neu cred, ac yn edifarhau dros ein cyfraniad ni i'r ymraniadau hyn.

10. Cenhadaeth

Ein nod yw y bydd drefn y creadigaeth yn cael ei gymodi â Duw drwy Grist (Colsiad 1.20). Ceisiwn fyw fel un gymuned Cristnogol er mwyn i'r byd yn credu (Ioan 17.21). Targed y Ffordd o Fyw ydi datblygu ysbrydolrwydd disgybledig fydd yn ein gwneud ni'n effeithiol yn ein tystiolaeth i Grist yn y byd.

Roedd yr eglwys Celtaidd yn efengylu o gymunedau sylfaenol megis Ynys Metgawdd, Iona, a Tyddewi. Mae ein efengylu yn tarddu'n naturiol o gymuned ein eglwys lleol, ac allan o'r gymuned hon. Bu esgobion fel Chad a Cedd yn efengylwyr di-atal wrth iddynt deithio o gwmpas. Fel yr ydym yn byw ein bywyd ni, mae'r Ysbryd Glan yn ein tywys i mewn i weithgareddau newydd er mwyn ddod a Duw i'r pobl. Bydd hyn fel arfer drwy ein heglwysi lleol neu'r gymuned ehangach i weddio, astudio ac yn gyflawni tasg penodol wedi'i rhoi gan Dduw.

Ceisiwn rannu'r ffydd lle bo'r cyfle yn codi. Rydym yn efengylu nid yn unig drwy ddyletswydd, ond oherwydd fod yr Ysbryd Glan yn rhoi inni galon i'r colledig. Ceisiwn wyneb Duw i weithredu arwyddion a rhyfeddodau trwyddom ni, er Ei gogoniant, nid ein hunan.

Mae ein cenhadaeth yn gynnwys siarad er mwyn y tlawd, y di-rym a'r rhai sydd wedi dioddef anghyfiawnder yn ein cymdeithas, ac i weini iddynt ac ar y cyd gyda nhw fel y mae Duw yn ein cyfarwyddo.